

РЕШЕНИЕ

№ 671

гр. София, 01.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **10238** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК] и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Б. В. П., управител, чрез пълномощника му адвокат Н. В. П. срещу ревизионен акт №[ЕИК]/28.05.2012г., издаден от Е. Л. И., главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. град, потвърден с решение № 2219/11.09.2012г. на директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, ново наименование "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно Управление на НАП – С..

С жалбата се иска отмяна на оспорения ревизионен акт №[ЕИК] от 28.05.2012г. като незаконосъобразен, поради съществени материални и процесуални нарушения, допуснати в процеса на ревизията и при изготвянето му. Твърди се, че не е спазен срока, в който е следвало да се извърши новата ревизия и че са допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че са налице всички законови предпоставки за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, а именно процесните фактури са включени в подадените справки декларации по ЗДДС и дневници за покупки и продажби. Неоткриването на адреса за кореспонденция или неустановяването по безспорен начин на наличие на кадрова и ресурсна обезпеченост на доставчиците не следва да води автоматично до извод за липса на доставка. В хода на съдебното производство жалбоподателят не е изпратил процесуален представител.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителен контрол”

при централно управление на Национална агенция по приходите С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. оспорва жалбата с искане да бъде отхвърлена като неоснователна. В хода на съдебното производство не са събрани доказателства и факти, които да променят установената фактическа обстановка, поради което констатациите на ревизиращия орган са правилни и законосъобразни. Моли ревизионният акт да бъде потвърден. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител по делото и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок от надлежната страна против ревизионен акт, който е обжалван по административен ред и не е отменен. При оспорването е спазен и предвиденият от закона преклузивен срок по чл. 156, ал.1 ДОПК. Спазени са и сроковете за обжалване по административен ред. Видно от разписката към ревизионния акт, същият е връчен на представител на жалбоподателя на 13.06.2012 г., като постъпилата срещу ревизионния акт жалба с вх.№ 53-06-1844 е подадена на 26.06.2012 г. и 14 дневният срок по чл.152, ал.1 ДОПК е спазен. Впоследствие ревизионният акт е бил потвърден с Решение № 2219/11.09.2012 г. от Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – респ. "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно Управление на НАП – С. /в сила от 01.01.2013 г./. При оспорването по съдебен ред е спазен предвиденият от закона преклузивен срок по чл. 156, ал. 5 от ДОПК от надлежната страна, тъй като гореописаното решение не е било постановено в срок и налице е било мълчаливо потвърждение на спорния ревизионен акт. Разгледана по същество, жалбата по отношение отказаното право на приспадане на данъчен кредит е неоснователна.

Производството по издаване на ревизионния акт е започнало със заповед за възлагане на ревизия № 1111661/11.10.2011 г., изменена със Заповед № 1200841/31.01.2012г., издадени от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол" при ТД на НАП С., с която е възложено на Е. Л. И. и К. В. М.-А. извършване на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.05.2008г. до 31.08.2010г. Ревизията е извършена и въз основа на Решение № 1352/11.08.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” С., с което е отменен ревизионен акт №1100504/05.05.2011г. от проведена ревизия за същите данъчни периоди и административната преписка е върната с указания в 14 - дневен срок от връчване на решението да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия от друг ревизиращ екип, поради допуснати процесуални нарушения в хода на предходната ревизията.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден ревизионен доклад срещу който не е подадено възражение. Със Заповед за определяне на компетентен орган № K1200841 от 17.04.2012г., издадена от П. Г. Г., началник сектор Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С. е възложено на Е. Л. И., главен инспектор по приходите в Териториална Дирекция на НАП – С. да издаде ревизионен акт на жалбоподателя [фирма] за установяване на задължения по ЗДДС за периода от 01.05.2008 г. до 31.08.2010 г. Съгласно цитираната заповед е издаден оспореният ревизионен акт №141200841 от 28.05.2012 г. от определения по реда на чл. 119, ал.2 ДОПК орган и във формата по чл. 120, ал.1 ДОПК.

С ревизионен акт №141200841 от 28.05.2012г. е коригирана декларираната данъчна основа по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. С ревизионния акт са установени общо задължения за довносяне в размер на 226 572,83 лв. и лихви за просрочия към тях в размер общо на 78 107,61 лв. Д. кредит е отказан, тъй като органите по приходите са приели, че не е налице реалност на фактурираните доставки.

Съгласно чл. 160, ал.2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. Съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 118, ал.2 и чл. 119, ал.3 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения, такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице.

От жалбоподателя са изискани и представени документи под опис, извършени са насрещни проверки на доставчиците. Не са събрани обаче доказателства за реалността на процесните доставки. В хода на ревизията са представени копия на фактурите, оборотни ведомости, хронология на счетоводни сметки и договори, сключени с част от доставчиците. Към преписката са приложени и декларации от управителите на доставчиците, с които декларират, че сключените с ревизираното лице договори и предоставените доставки на услуги и стоки са реални, което противоречи на декларациите дадени от управителите на същите дружества-доставчици, които са били разпитани от НСС и в които са декларирали, че управляваните от тях дружества не извършват търговска дейност. Установено е, че част от представените документи не са заверени с подпис и име на издателя им, което ги прави негодно доказателство за обстоятелството, че са част от редовно водено счетоводство. По отношение на представените от доставчиците декларации, чиято цел е да удостоверят реалността на спорните доставки, настоящият съдебен състав счита, че същите не следва да бъдат кредитирани. На първо място те не могат да бъдат разглеждани изолирано от всички останали доказателства. В тази връзка следва да се имат предвид приложените към преписката писмени обяснения, подписани от същите тези управители, дадени пред органите на Национална следствена служба, във връзка с образувано досъдебно производство за организирана престъпна група за създаване на неистински и с невярно съдържание документи. Управителите на дружествата писмено са декларирали, че представляваните от тях дружества нямат реална търговска дейност и намерените и иззети документи /договори, приемо-предавателни протоколи, фактури, справки-декларации по ЗДДС с приложенията към тях, годишни данъчни декларации и други фирмени и счетоводни документи/, са изготвени без знанието и съгласието им и посочените в тях търговски сделки — доставки на стоки и услуги, не са извършвани. В конкретния случай, след като жалбоподателят черпи изгодни за себе си правни последици, изразяващи се в ползване на право на приспадане на данъчен кредит, то той носи тежестта по доказване на правопораждащия факт, а именно извършването на реална доставка. С оглед горното следва да бъде отбелязано, че на нито един етап от развитото се ревизионно производство, както и по време на съдебното производство жалбоподателят не е представил доказателства, които да оборят тезата на ревизиращия орган за липса на реално осъществени доставки.

От всички събрани по делото доказателства е установено следното:

По доставките от [фирма]

С ревизионния акт на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по фактури № 42/29.1.2010г.; № 223/06.4.2010г. с предмет поддръжка на камиони и фактура № 314/13.5.2010 г. с предмет услуга, издадени от [фирма] (дерегистрирано на 09.11.2010г.) на обща стойност 31 666,67 лв. и ДДС в размер на 6333,33лв. За данъчни периоди 01.01.2009 г. до 28.02.2010 г. на дружеството - доставчик е извършвана ревизия, завършила с издаването на РА №[ЕИК] / 04.08.2010г. Установени са задължения по ЗДДС общо в размер на 707 557,44 лв. Дружеството няма материална, техническа и ресурсна обезпеченост. В ревизионен акт №[ЕИК] от 04.08.2010г. е установено, че дружеството е префактурирало стоки и услуги без доказан произход и е издало фактури за извършени доставки на стоки и услуги без такива да са били извършени.

Управителят на [фирма] И. П. К. е декларирал, че дружеството няма реална стопанска и търговска дейност и намерените и иззети документи като договори, приемо-предавателни протоколи за извършени работи, фактури, справки декларации по ЗДДС с приложенията към тях /дневници за покупки и продажби/, ГДД и фирмени, счетоводни и банкови документи са изготвени без знанието и съгласието на едноличните собственици и управители на дружествата и посочените в тях търговски сделки - доставки на стоки и услуги не са извършвани.

Няма доказателства за технически и ресурсен капацитет на доставчика, което е косвено доказателство, че той не може да извърши услугите, предмет на доставките. В хода на ревизията е установено, че [фирма] е придобило транспортни средства по договори за лизинг, като видно от данните от счетоводните документи, по дебита на сметка 205 - „транспортни средства“ са осчетоводени 3 броя МПС. Липсват обаче доказателства за реално осъществена дейност с тези автомобили — не са представени пътни листа за осъществен транспорт, конкретизация на лицата, управлявали тези МПС, както и квалификацията им.

Доказателства за реално извършени доставки на услуги по процесните фактури не са представени нито в хода на ревизионното производство, нито в хода на съдебното производство и поради липса на реално осъществена сделка правилно и законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

По доставките от [фирма]

С ревизионния акт на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по фактури № 26/12.3.2009г.; № 432/21.10.2009г. и №[ЕГН] от 24.9.2009 г. с предмет услуга, фактура № 449/14.9.2009г. с предмет покупка на речен пясък и транспорт, фактури № 129/22.7.2009г.; № 50/24.04.2009 г. и №[ЕГН]/29.6.2009г с предмет сервизно обслужване и фактура №[ЕГН]/18.11.2009г. с предмет наем на товарни автомобили, издадени от [фирма] (дерегистрирано по ЗДДС на 16.11.2010г.) на обща стойност 241 690,20 лв. и ДДС в размер 48 338,04лв. За данъчни периоди 01.08.2008г. до 31.03.2010г. на дружеството - доставчик е извършена ревизия завършила с издаването на РА № 20001006927/08.12.2010г. Установени са задължения по ЗДДС общо в размер на 12 500 000 лв. Дружеството няма материална, техническа и ресурсна обезпеченост. Управителят на дружеството В. Е. И. декларира, че същото няма реална стопанска и търговска дейност и намерените и иззети документи - договори, приемо-предавателни протоколи за извършени работи, фактури, справки декларации по ЗДДС с приложенията към тях /дневници за покупки и продажби/, ГДД и фирмени,

счетоводни и банкови документи са изготвени без знанието и съгласието на едноличния собственик и управител на дружеството и посочените в тях търговски сделки - доставки на стоки и услуги не са извършвани.

Спецификата на процесните услуги - техническо и сервизно обслужване на МПС, категорично изисква наличието на технически ресурс и квалифицирани кадри, което не е установено за [фирма]. Това е необходимо и задължително условие за реализирането им. Не са представени документи, че изпълнителя разполага с необходимата техника и механизация за извършване на услугите по сервизно обслужване на МПС. Ревизираното дружество също не е ангажирало доказателства в тази насока, а също така липсват данни за наличието на персонал, ДМА и други технически средства и съоръжения във връзка с фактурираните услуги. Заедно с това доставчицата [фирма] не е представил нито едно доказателство относно фактическото извършване на фактурираните от тях услуги. Такива доказателства не представя и жалбоподателя.

По представените фактури, които документират доставка на речен пясък, следва да се отбележи, че доколкото същите се явяват родово определени вещи, то прехвърлянето на правото на собственост върху тях става с индивидуализирането на вещите по съгласие на страните или предаването им съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗЗД. Именно това е правнорелевантният факт при процесните доставки. При проведената ревизия за установяване действителността на доставките е направен опит детайлно да се изследва произходът и местонахождението на описаните стоки, начинът на индивидуализирането или фактическото им предаване, движението на тези стоки - транспортиране, товарене, разтоварване, съхранение и наличието на необходимите документи, доказващи осъществяването на тези действия, както и лицата, които са ги осъществили. Предаването на стоките на жалбоподателя следва да се удостовери със съответните документи, представляващи приемо-предавателни протоколи, складови разписки, документи за транспорт и други съставени документи, свързани с индивидуализацията на стоките. В хода на ревизията не е установено, че ревизираното лице разполага с такива документи. Приемо-предавателни протоколи липсват и не са представени никакви доказателства за транспортиране на стоката, без оглед на това за чия сметка е осъществен транспортът. От доставчика не са представени документи, от които да се установи местонахождението на обект, където се съхранява стоката от момента на купуването ѝ до момента на продажбата. Не са представени и други доказателства за предаване на стоката, съответно, че жалбоподателят е получил съответно индивидуално определената вещ, именно от лицето, издало спорните фактури. В настоящия случай липсата на доставка на стоки предопределя невъзможността, както за възникване на данъчно събитие, така и за определяне датата на възникването му, от което следва извода, че за ревизираното лице не възниква правото на приспадане на данъчен кредит, съгласно чл. 68, ал. 2 от ЗДДС.

По доставките от [фирма]

С ревизионния акт на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по фактури № 228/22.10.2008г.; № 529/29.09.2008г.; № 325/10.6.2008г. ; № 261/07.5.2008 г. ; № 269/13.5.2008 г.; № 283/21.5.2008 г. ; № 414/29.7.2008 г. и № [ЕГН]/11.12.2008 г., издадени от [фирма] (дерегистрирано по ЗДДС на 26.04.2010г.) с предмет транспортна услуга на обща стойност 185 300,67 лв. и ДДС в размер на 37 060 лв. За данъчни периоди 01.09.2007 г. до 01.12.2009г. на дружеството - доставчик са извършвани ревизии завършили с издаването на РА № [ЕГН] / 15.09.2011 и

РА№[ЕГН] от 26.04.2010г. Установени са задължения по ЗДДС общо в размер на 12 095 000 лв. Дружеството няма материална, техническа и ресурсна обезпеченост. С РА № [ЕГН]/10.11.2009г. за данъчни периоди 02.08.2007г. до 31.10.2008г. е установено, че липсват документи и доказателства, доказващи произхода на продадените от ревизираното лице стоки и услуги и няма реално извършени продажби от дружеството. Управителят на [фирма] Г. Р. Д. свидетелства, че дружеството няма реална стопанска и търговска дейност и намерените и иззети документи - договори, приемо-предавателни протоколи за извършени работи, фактури, справки декларации по ЗДДС с приложенията към тях /дневници за покупки и продажби/, ГДД и фирмени, счетоводни и банкови документи са изготвени без знанието и съгласието на едноличния собственик и управител на дружеството и посочените в тях търговски сделки - доставки на стоки и услуги не са извършвани.

Относно фактурираните транспортни услуги по договори за превоз е необходимо да бъде доказано наличието на транспортни средства, както и съответните документи, удостоверяващи извършването на транспортната услуга - пътни листа, товарителници, доказателства за осъществени разходи за гориво и др. Такива доказателства не са представени нито в хода на ревизията, нито в съдебното производство. Представените от жалбоподателя договори и копия от фактури не са достатъчни да обосноват възникването на данъчно събитие. Доставчикът [фирма] не притежава транспортни средства, като това не се оспорва и от жалбоподателя. В хода на ревизията не са представени документи, които да дадат възможност да се определи вида на товара, обект на превоз, реалното му предаване, както и маршрута на извършения транспорт. Отделно от горното не става ясно по какъв начин процесните услуги са свързани с осъществяваната от ревизираното дружество дейност. От друга страна от представените договори за превоз и за техническо обслужване не става ясно какво е естеството и обема на предоставените услуги и кои МПС касаят. Във връзка с това не става ясно как е определен размера на дължимото възнаграждение и съответно себестойността на фактурираните услуги. Настоящият съдебен състав счита, че на всички гореописани основания не следва да се признава правото на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма].

По доставките от [фирма]

С ревизионния акт на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по фактури № [ЕГН]/31.8.2010г. и №[ЕИК]/27.8.2010г., издадени от [фирма] (дерегистрирано по ЗДДС на 28.02.2011г.) с предмет транспортна услуга на обща стойност 43233,35 лв. и ДДС в размер на 8646,67 лв. За данъчни периоди 01.08.2009 г. до 01.08.2010 г. на дружеството е извършвана ревизия завършила с издаването на РА [ЕГН]/29.07.2011г. Установени са задължения по ЗДДС общо в размер на 780 000 лв. Дружеството няма материална, техническа и ресурсна обезпеченост. От събраните в ревизионното производство доказателства не установява извършването на реална доставка на услуга по чл.9 от ЗДДС, следователно не е изпълнен фактическия състав на чл.68, ал.1 ,т.1 от ЗДДС и на дружеството не следва да се признае правото на данъчен кредит по гореописаните фактури в общ размер на 8 646,67лв.

Относно фактурираните транспортни услуги по договори за превоз е необходимо да бъде доказано наличието на транспортни средства, както и

съответните документи, удостоверяващи извършването на транспортната услуга - пътни листа, товарителници, доказателства за осъществени разходи за гориво и др. Представените от жалбоподателя договори и копия от фактурите не са достатъчни да обосноват възникването на данъчно събитие. Доставчикът [фирма] не притежава транспортни средства, като това не се оспорва и от ревизираното лице. В хода на ревизията не са представени документи, които да дадат възможност да се определи вида на товара, обект на превоз, реалното му предаване, както и маршрута на извършения транспорт. От друга страна от представения договор за превоз не става ясно какво е естеството и обема на предоставените услуги, както и цената на превозната такса в размер на 88 481 лв. е нереално висока за този вид услуга. Правилно органът по приходи е отказал правото на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма].

По доставките от [фирма]

С ревизионния акт на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по фактури № 593/26.3.2009 г.; № 378/10.12.2008 г. с предмет сервизно обслужване, фактури № 521/16.2.2009 г., № 306/30.10.2008 г., № 415/30.12.2008 г. и № 187/27.08.2008 г. с предмет фракция мита 0.5, фактури № 63/09.05.2008 г. и № 390/15.12.2008 г. с предмет СМР, фактури № 72/26.5.2008 г. и № 350/20.11.2008 г. с предмет речен пясък и фактура № 173/17.03.2009 г. с предмет скална маса, издадени от [фирма] (дерегистрирано по ЗДДС на 11.11.2009г.) на обща стойност 116 190,59 лв. и ДДС в размер на 23 238,12 лв. 11.11.2009г. За данъчните периоди, през които са издавани фактурите на дружеството е извършвана ревизия завършила с издаването на РА [ЕГН] /16.07.2009г. Установени са задължения по ЗДДС общо в размер на 1 777 933,33лв. Дружеството няма материална техническа и ресурсна обезпеченост. Приобщени са доказателства, получени с писмо на НСлС рег.№ ДП - 46/10 Ека № 1 /15.03.2011г. , касаещи стопанската дейност на [фирма]. При проведения разпит на управителя на дружеството И. А. И. е установено ,че дружеството няма реална стопанска и търговска дейност и намерените и иззети документи - договори, приемо-предавателни протоколи за извършени работи, фактури, справки декларации по ЗДДС с приложенията към тях /дневници за покупки и продажби/, ГДД и фирмени, счетоводни и банкови документи са изготвени без знанието и съгласието на едноличния собственик и управител на дружеството и посочените в тях търговски сделки - доставки на стоки и услуги не са извършвани.

Относно процесните фактури за извършени СМР от страна на доставчика [фирма] не са представени доказателства, които да конкретизират естеството и обекта, на който са извършени спорните строителни услуги. В настоящия спор единствените доказателства за извършени доставки са процесните фактури. Няма представени документи и обяснения, конкретизиращи какви точно СМР са били договорени и извършени по вид и количество, кога са извършени и приети работите, с какви назначени работници, какви машини, съоръжения и механизация са били използвани, вложените материали за чия сметка са и как са закупени, осчетоводени и придобити. Документът, удостоверяващ реално извършени СМР е протокол обр. 19 за извършване и приемане на натурални видове СМР. В случая липсват количествено

стойностни сметки и протоколи, от които да се установи и докаже какъв вид и какво количество работа е възложено и извършено, а също и да се прецени, какъв брой и с каква квалификация работници са необходими за изпълнението на процесните услуги. Видно от представените документи, същото не разполага със собствени или наети обекти.

Прехвърлянето на правото на собственост върху доставения речен пясък и скална маса става с индивидуализирането на вещите по съгласие на страните или предаването им, съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗЗД. Именно това е правнорелевантният факт при процесните доставки и той не е доказан. Предаването на стоките на жалбоподателя следва да се удостовери със съответните документи, представляващи приемо-предавателни протоколи, складови разписки, документи за транспорт и други съставени документи, свързани с индивидуализацията на стоките. За да бъде налице доставка на стоки, на първо място е необходимо да има наличие на такива стоки. Последното обаче не се удостоверява с годни доказателства, с оглед липсата на представени документи от преките доставчици за придобиването на такива стоки. Липсата на доказателства за съществуването и съответно предаването на стоката предмет на процесните фактури обосновава извода за липса на доставка. В настоящия случай липсата на доставка на стоки предопределя невъзможността, както за възникване на данъчно събитие, така и за определяне датата на възникването му, от което следва извода, че за ревизираното лице не възниква правото на приспадане на данъчен кредит, съгласно чл. 68, ал. 2 от ЗДДС.

Относно фактурите с предмет сервизно обслужване, също не става ясно, как е осъществено фактическото извършване на тези услуги, при положение, че ревизиращия орган е констатирал липса на материална база, кадрова обезпеченост и липса на техника и механизация за извършване на такъв вид услуги. На основание всички горецитирани съображения, не следва да се признае правото на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма].

По доставките от [фирма]

С ревизионния акт на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по фактури № 269/17.9.2008г. ; № 183/23.7.2008г. ; № 348/30.10.2008г. ; № 587/26.2.2009г. ; № 135/19.6.2008г. ; № 626/19.3.2009г.; № 403/27.11.2008г. и № 467/30.12.2008г., издадени от [фирма] (дeregистрирано по ЗДДС на 02.12.2010г.) с предмет сервизно обслужване на обща стойност 118 028,32 лв. и ДДС в размер на 23 605,66 лв. За данъчни периоди 01.08.2009г. до 01.08.2010г. на дружеството са извършвани ревизии, завършили с издаването на РА 0100-1004134 / 27.08.2010 г. и РА № 20001002544 / 28.07.2010 г. Установени са задължения по ЗДДС общо в размер на 12 500 000лв. Дружеството няма материална , техническа и ресурсна обезпеченост. Управителят на дружеството Д. М. С. свидетелства,че дружеството няма реална стопанска и търговска дейност и намерените и иззети документи - договори, приемо-предавателни протоколи за извършени работи, фактури, справки декларации по ЗДДС с приложенията към тях /дневници за покупки и продажби/, ГДД и фирмени, счетоводни и банкови документи са изготвени без знанието и съгласието на едноличния собственик и управител на дружеството и посочените в тях търговски сделки - доставки на стоки и услуги не са

извършвани.

Липсва кадрова и техническа обезпеченост. Не са представени документи, че изпълнителят разполага с необходимата техника и механизация за извършване на услугите по сервизно обслужване на МПС. Настоящият съдебен състав счита, че правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма].

По доставките от [фирма]

С ревизионния акт на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по фактури № 41/10.6.2009г.; № 331/31.7.2009г. и № [ЕГН] от 25.5.2009г. с предмет речен пясък и транспорт, фактури № 531/16.10.2009г. ; №[ЕГН] от 21.8.2009г. с предмет транспортна услуга и фактура №510/07.10.2009 г. с предмет материали, издадени от [фирма] (дерегистрирано по 27.09.2010г.) на обща стойност 196 352,98 лв. и ДДС в размер на 39 270,60 лв. За данъчни периоди от 01.08.2008г. до 01.08.2010 г. на дружеството са извършвани ревизии завършили с издаването на РА [ЕГН] от 21.01.2011г. и РА [ЕГН] от 09.07.2010г. Установени са задължения по ЗДДС общо в размер на 9 600 000 лв. Дружеството няма материална, техническа и ресурсна обезпеченост. Събраните доказателства не установяват извършването на реална доставка по чл.6 от ЗДДС, следователно не е изпълнен фактическия състав на чл.68, ал.1 ,т.1 от ЗДДС и на дружеството не следва да се признае правото на данъчен кредит по горецитираните фактури в общ размер на 39270,6 лв. Управителят на дружеството - доставчик С. С. К. декларира, че дружеството няма реална стопанска и търговска дейност и намерените и иззети документи - договори, приемо-предавателни протоколи за извършени работи, фактури, справки декларации по ЗДДС с приложенията към тях /дневници за покупки и продажби/, ГДД и фирмени, счетоводни и банкови документи са изготвени без знанието и съгласието на едноличния собственик и управител на дружеството и посочените в тях търговски сделки - доставки на стоки и услуги не са извършвани.

Относно фактурираните транспортни услуги по договори за превоз е необходимо да бъде доказано наличието на транспортни средства, както и съответните документи, удостоверяващи извършването на транспортната услуга - пътни листа, товарителници, доказателства за осъществени разходи за гориво и др., каквито не са представени. Отделно от горното не става ясно по какъв начин процесните услуги са свързани с осъществяваната от ревизираното дружество дейност.

Относно представените фактури, които документират доставка на материали, следва да се отбележи, че доколкото същите се явяват родово определени вещи, то прехвърлянето на правото на собственост върху тях става с индивидуализирането на вещите по съгласие на страните или предаването им, съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗЗД. Приемо-предавателни протоколи липсват и не са представени никакви доказателства за транспортиране на стоката, без значение за чия сметка е осъществен транспорта. Не са представени и други доказателства за предаване на стоката, съответно, че жалбоподателят е получил съответно индивидуално определената вещ, именно от лицето, издало спорните фактури. Следователно изводите на органа по приходите на база наличните доказателства са правилни и правото на данъчен кредит по

процесните фактури не е налице.

По доставките от [фирма]

С ревизионния акт на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по фактури № 166/12.7.2010г.; № 123/16.6.2010г., издадени от [фирма] (дерегистрирано от 02.03.2011г.) с предмет услуга на обща стойност 70 250 лв. и ДДС в размер на 14 050 лв. За данъчни периоди 01.08.2008 г. до 01.08.2010 г. на дружеството - доставчик са извършвани ревизии завършили с издаването на РА [ЕГН] от 16.06.2011г. и РА 1005687 от 19.01.2011г. Установени са задължения по ЗДДС общо в размер на 1 550 000лв. Дружеството няма материална, техническа и ресурсна обезпеченост. Събраните в ревизионното производство доказателства не установяват извършването на реална доставка на услуга по чл.9 от ЗДДС, следователно не е изпълнен фактическия състав на чл.68, ал.1 ,т.1 от ЗДДС и на дружеството не следва да се признае правото на данъчен кредит по горецитираните фактури в общ размер на 14050 лв. Видно от писмо на НСлС рег.№ ДП - 46/10 Ека №1/15.03.2011г., касаещо стопанската дейност на [фирма] се установява, че управителят на дружеството Ц. В. К. декларира, че дружеството няма реална стопанска и търговска дейност и намерените и иззети документи - договори, приемо-предавателни протоколи за извършени работи, фактури, справки декларации по ЗДДС с приложенията към тях /дневници за покупки и продажби/, ГДД и фирмени, счетоводни и банкови документи са изготвени без знанието и съгласието на едноличния собственик и управител на дружеството и посочените в тях търговски сделки - доставки на стоки и услуги не са извършвани.

По доставките от ЕТ „В. К. – Т.”

С ревизионния акт на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по фактури № 447/26.6.2008г.; № 445/25.6.2008г.; № 370/20.5.2008г.; №371/21.5.2008г. ; № 372/22.5.2008г. ; № 702/22.10.2008 г. ; №383 от 30.7.2008г.; № 384/31.7.2008г. ; № 380/30.6.2008г. ; № 373/23.5.2008г. и №701/30.9.2008 г. с предмет гориво на обща стойност 130 240,40 лв. и ДДС в размер на 26 048,08 лв. По отношение на фактурираните доставки на гориво от [фирма] следва да се има предвид спецификата на стоката. В този смисъл не са представени доказателства за наличие на транспортно средство, както и разрешително за превоз на опасни товари, съгласно изискванията на Европейската спогодба за международен транспорт на опасни товари по шосе (А.). Няма доказателства за наличие на база, необходима за съхраняване на горивото. От представените документи, не става ясно, как и къде в случай, че няма складова база, е наливано горивото: в туби, цистерни и др. и дали същите отговарят на изискванията на нормативната уредба, която регламентира дейностите по съхранение и пренос на лесно запалими вещества. Липсват и доказателства за придобиването от страна на доставчика на стоката, предмет на продажба, документирана с процесиите фактури. Произходът на стоката не е елемент на фактическия състав на чл. 68 от ЗДДС, но е свързан с наличието на реалност на доставките. Събраните документи в хода на ревизията не доказват реалното извършване на доставка на стоката, чиято доставка предполага наличие на складова база, а така също и установяване на предходен доставчик с оглед факта, че липсват данни

прекият доставчик да е производител или вносител на такива стоки. За да бъде налице доставка на стоки, на първо място е необходимо да има наличие на такива стоки. Правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

За всички процесни доставки по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит.

За да е налице право на приспадане на данъчен кредит следва да са налице условията предвидени в чл.68 от ЗДДС и да липсват пречките по чл.70 от ЗДДС. Необходимо е също така да е налице реално осъществена доставка на стока или услуга и независимо, че ревизираното лице представя фактури за получените доставки, ако не може да се докаже изпълнение на доставка на стока по чл.6 от ЗДДС или услуга по чл.9 от ЗДДС, то за получателя по доставката не възниква право на данъчен кредит. Законодателят не свързва упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит единствено с притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.114 и чл.115 от ЗДДС, а поставя изискването да е налице реално осъществена облагаема доставка. В чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС е регламентирано изискване, съгласно което правото на данъчен кредит е неразделно свързано с получаването на стоки или услуги по облагаеми доставки.

Въз основа на всички тези факти съдът намира, че ревизионният акт е законосъобразен и при неговото издаване не са допуснати твърдяните от жалбоподателя материални и процесуални нарушения. Фактът, че има издадени данъчни фактури, които отговарят на изискванията на ЗДДС и ЗСч не означава, че те са достатъчно основание за признаване правото на данъчен кредит на получателя по тях. Не са налице всички предпоставки на чл. 68 и 69 от ЗДДС, а именно реално осъществени облагаеми доставки, поради което не могат да възникнат целените правни последици. От всички събрани по делото доказателства такава реалност не се установи, а точно обратното, че дружествата-доставчици не са действали чрез законните си представители, които са декларирали пред следствените органи, че не са упражнявали никаква стопанска дейност. При всички случаи единственият възможен извод е, че фактурите са издадени в нарушение на императивните норми, поради което посоченият в тях данък се явява неправомерно начислен и правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал.1 ДОПК жалбата следва да бъде отхвърлена изцяло. При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 6543 (шест хиляди петстотин четиридесет и три) лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, Административен съд София – град, първо отделени, 43 - ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от

управителя Б. В. П. срещу ревизионен акт №141200841/28.05.2012г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С. град.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. В. П. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ сумата от 6543 (шест хиляди петстотин четиридесет и три лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: